

NAGELLAK IS HET ULTIEME WAPEN OM DE CRISIS TE BESTRIJDEN

Hoe gaan de crisisvrouwen van vandaag met hun aan banden gelegde koopdrang om? Met kleine, opvallende middelen als nieuwe nagellak, zo blijkt. Nagellak is een goedkope en doeltreffende manier om opvallend à la mode voor de dag te komen.

DOOR ELS DE PAUW

Na een lange afwezigheid is nagellak weer helemaal terug op de catwalk. Bij Yves Saint Laurent was dé kleur 'Stormy Grey', bij Chanel was het 'Jade', een geesteskind van onze allersympathiekste medebelg Peter Philips, creatief directeur bij Chanel make-up. Hij was het die bij de wintercollectie van Karl Lagerfeld een exclusieve lichtgroene nagellak bedacht. Zo exclusief dat de nagellak nadien alleen in de Chanelboetiek van Parijs werd aangeboden en nu nog exclusiever omdat hij helemaal niet meer te verkrijgen valt.

Exclusiviteit creëert hypes. Jade van Chanel brandt deze dagen dan ook op de lippen van alle modegekke meisjes, die noodzakelijkerwijs hun toevlucht moeten nemen tot MAC en OPI, merken die al veel langer een resem redelijk geschikte kleuren in hun collectie hebben. Gelukkig is er ook nog Bourjois, dat haast exact dezelfde groene kleur in de rekken heeft ('1 Seconde', kleur 17, voor wie niet al te kieskeurig is). En voor volgende zomer is zopas ook de allernieuwste catwalknagellakkleur van Chanel gelanceerd: een vreemd beige-bruin-taupe waarvan het ons niet zou verwonderen dat er nu al een wachtlijst voor bestaat.

Chic voor 20 euro

Het is geleden van begin jaren 1990 dat nagellak weer in opvallend vreemde kleuren gedragen wordt, en niet alleen door grunge girls en rockboys. De propere french manicure die daar als tegenreactie op volgde, is definitief op haar retour wegens te saai. De plakversierinkjes hebben daar niets aan kunnen verhelpen, wegens ronduit belachelijk en soms hoerig. En vrouwen met harsnagels en een blinkende 'french' hebben tegenwoordig een kleeft reputatie. Wat is het dan dat nagellak, en dan nog wel in vreemde kleuren, weer ongeloflijk populair maakt, zeker

■ Kleuren van Jin Soon voor MAC, van grijslavendel tot olijfgroen, ook in mat, 11,75 euro.

bij het striktere modepubliek? De crisis.

Vandaag is het precies 80 jaar geleden dat de eerste beurscrisis zowel Wall Street als nadien ook de portemonnee van onze grootmoeders teisterde. Ene mevrouw Michelle Ménard vond in 1920, negen jaar voor de bewuste Black Thursday, de moderne versie van nagellak uit, op basis van autolak. Wellicht hadden de vrouwen van garagisten nadien in volle crisistijd aldus het voordeel dat zij nooit zonder netjes gekleurde nagels zaten, maar de rest van de wereld moest vanaf 1929 ook op de manicure besparen.

Niet zo in deze crisistijden, zo blijkt. Zoals Anna Wintour, oppergodin van De Mode (en hoofdredactrice van *Vogue USA*) onlangs in een interview met David Letterman aangaf: met slechts 20 dollar kan men in crisistijd nog steeds een lipstick van een luxemerken kopen. Of nagellak, zo men wil. Vrouwen die zich voor de bankcrisis ieder weekend een nieuw ensemble, een kappersbeurt en een manicure konden veroorloven, kunnen of moeten zich nu troosten met één blinkend flesje. Te combineren met een simpel zwart jurkje van vorig seizoen,

■ OPI mat, kleur Lincoln Park After Dark. Compleet matte nagellak, 13,95 euro, bij Instant Spa.

■ Le Vernis van Chanel, Jade 407, niet meer verkrijgbaar wegens razend exclusief. O heerlijke marketingtechniek!

FOTO ETIENNE TORDOIR / CANWALKPICTURES

Een likje troost

■ Impuls zelfklevende nagellak, doosje met twee sets van acht strips, tot tien dagen houdbaar, 8,95 euro, in de parfumerie.

los opgestoken haar en natuurlijke make-up. Nagellak in vreemde kleuren geeft, net zoals het duurste accessoire, een avant-gardetoets aan een simpele outfit, ook aan die van nette dames. 'Nieuwe' nagels werken magnetisch en dramatisch, ze geven de eigenares wellicht een gevoel van uniciteit. Niets simpeler en goedkoper om een fashionstatement mee te maken, zeker als er vreemde kleuren en ongewone texturen mee gemeoid zijn. Ook het DIY-aspect van het nagelkleuren wint aan belang. Zelf doen is goedkoper, met goede producten en een beetje handigheid (of een handige vriendin) lukt het even fraai als in het beautysalon. Waarom geld uitgeven aan iets wat overbodig en tijdrovend blijkt?

In Antwerpen en Leuven is er nu zelfs een 'Instant Spa', een instant nagel- en schoonheidssalon waar vrouwen (en mannen, zij het dan minder voor gekleurde nagels) zonder afspraak met een expresbehandeling toch het gevoel krijgen van 'indulgence', zelfverwennerij. Dat het stuk

■ La Laque Long Lasting Nail Lacquer in 39, Stormy Grey van YSL, 21,70 euro, in de parfumerie. Helaas al op de meeste plaatsen uitverkocht. Verdraaid toch.

ken goedkoper uitvalt dan een uitgebreide luxebehandeling is mooi meegenomen. Prijs van Paint&Polish met OPI-nagellak, inclusief het flesje nagellak: 25 euro. Bovendien ziet het salon eruit als een gewone winkel: wie het allemaal liever in eigen badkamer uitproeft, kan er gewoon kiezen en kopen uit een kleurenmuur.

Supersneldrogend

OPI lanceert binnenkort ook, naast de nieuwe serie matte nagellakken in vreemde donkere kleuren, de suède nagellak met een soort van leerachtig effect. Zoals de matte variant is hij niet echt lang perfect houdbaar, maar hij is dan ook zo opvallend dat hij het best alleen gebruikt wordt voor speciale gelegenheden, aldus woordvoerder Dominique Bastin.

Lange houdbaarheid blijkt tegenwoordig een minder belangrijk criterium dan de snelheid en het gemak van het aanbrengen. Ook goedkopere merken lanceren supersneldrogende varianten in de vreemdste kleuren, of nagellak met een verhogend effect (voor 'gebombeerde' nagels). Er zijn tegenwoordig ook nagelstickers om zonder één spetter lak of zweet op te plakken en op maat te vijlen, met hoogglans en een lange houdbaarheid. Minder geklieder in eigen badkamer en snel een opvallend effect, meer heeft de moderne vrouw blijkbaar niet nodig. En de Manolo's, de Jimmy Choos of de A.F. Vandevorstjes? Die zijn wellicht voor na de crisis. In drievoud.

DE SUNSHINE SHOOTERS

Week 2: Mauritanië

Twee dames, een tweedehandswagen en een rally door Afrika

Wax-medewerkster Sabine Clappaert (l.) en fotografe Inge Grossen nemen als de Sunshine Shooters deel aan de alternatieve rally 'Antwerpen-Banjul Challenge'. In Wax doet Sabine de hele maand oktober verslag van hun avonturen.

Drie kilogram kamelenvlees

Mauritanië is een van de armste landen ter wereld. En toch laat het de toeristen met hun buidels vol geld niet zomaar toe. Eindeloos vlaktes vol zwerfvuil komen ons tegemoet. De stank van rotd afval stormt mee met de hitte de auto binnen. Aan onze ramen passeert een eindeloos tafereel van armoede en ontbering: uitgemergelde paarden die

wankelende karretjes sloom voorttrekken, geiten die kriskras over de drukke weg zoeken naar een plukje verdord gras of een eetbaar stukje afval. Zwermen blootvoets rennende peuters in vuile, gescheurde T-shirts schreeuwen het ons toe: "Madame! Madame, donne moi le cadeau!"

Achterdocht

Men had ons gewaarschuwd voor Mauritanië. "Gevaarlijk", "een land vol landmijnen", "corrupt", "bliksemsnelle zakkenrollers", "oplichters"... Niet één goed woord hebben we gehoord. En enkel gul complimentje. Alleen achterdocht, schrik en afkeer. Mauritaniërs snappen het niet. "Waarom reist iedereen hier gewoon zo snel mogelijk door?", vroeg de Mauritaniëse garagist die een van de voertuigen in ons konvooi herstelde. "Waarom vlammen jullie westerlingen met jullie gulle giften voor Afrika

altijd door naar Senegal, Gambia en Mali? Waarom helpen jullie Mauritanië nooit?"

Het is waar. We snellen Mauritanië met afgekeerde blik voorbij, als zagen we een stervende hond naast de weg. We willen

gen miljonairs. Ja, het is vuil, het stinkt en er zijn waarschijnlijk meer kakkerlakken en geiten dan de 3,5 miljoen mensen die in dit dorre landschap wonen. En toch verdient Mauritanië een kans. Wij brachten hier drie ongelooflijke

smulden we verse dadels onder een schrale doornboom en verkenden we met aaneengeknoppte touwen de dieptes van een drinkwaterput midden in de woestijn. We reden over eindeloze stranden en sliepen 's nachts in onze wapperende tentjes in haar verwaaide duinen.

Theekransje

En toen we 's morgens met knipperende ogen uit onze tenten kropen, zagen we ze zitten: twee volwassen mannen en drie kleine jongens. Op 5 meter van ons cirkeltje tenten hadden ze gewacht tot we wakker werden. Voor hen smeulde een vuurtje waarop een blauw theeopje rustte. Hurkend naast het vuurtje stak de oudste een klein glaasje gevuld met warme thee naar me uit. "Tea madame, pour vous, si tu veux, ici avec nous." Verbaasd en verward stak ik mijn hand uit en nam het woordeloos aan. Mauritanië verdient echt een kans.

Onder het waakzame oog van Dahid, onze berbergids, ontdekten we als verwonderde, spelende kinderen de wondermooie natuur van de Sahara

de ellende van dit land niet zien. Want het helpt toch niet, zo geloven we, en richten onze blik hoopvol op de zachtere schoonheid van Senegal en Gambia. En toch verdient ook Mauritanië een kans. Ja, het is een corrupt land. Ja, er zijn plaatsen waar er mogelijk landmijnen kunnen liggen. Ja, smeergeld smeert de economie en maakt van enkele gelukki-

dagen door. Met 3 kilogram kamelenvlees en 20 liter water doorkruisten we met ons groepje van vijf auto's twee dagen lang de westelijke Sahara. Onder het waakzame oog van Dahid, onze berbergids, ontdekten we als verwonderde, spelende kinderen haar wondermooie natuur. Gillend gleden we met stukken karton van de flanken van haar duinen,